

[Rahbæk Møller]

Det er velkendt, at det afgørende hul i kulbrinteskatteloven er muligheden for ved overfinansiering at opnå store rentefradrag og andre fradrag for kapitaludgifter. Det var et problem, som folketinget og regeringen var opmærksomme på allerede ved lovens vedtagelse. Dengang besluttede man imidlertid at se tiden an, medens den daværende regering lovede at følge udviklingen i selskabernes fremmedfinansiering med henblik på senere indgreb, hvis det var nødvendigt. På grund af regeringsskiftet blev denne opfølgning imidlertid aldrig foretaget, og det tør nok siges, at parterne i DUC har forstået at benytte sig af deres venners passivitet. Det er kommet frem, at de opererer med fremmedfinansiering, der overstiger de foretagne investeringer.

Som middel imod denne grove skatteunddragelse foreslår socialdemokratiet så at stramme selskabsskattelovens § 12, så bevisbyrden tilfalder selskaberne, så den også omfatter danske multinationale koncerner, og så den også omfatter renter og andre kapitaludgifter.

SF kan ubetinget støtte denne lovændring, men jeg vil godt rejse spørgsmålet om, hvorvidt det er tilstrækkeligt. Spørgsmålet er, om vi ikke ligesom englænderne simpelt hen bør nægte rentefradrag i grundlaget for kulbrinteskatten. Eventuelt kunne man gå en mellemvej og kun tillade fradrag for udgifter til en rimelig fremmedfinansiering.

Men som sagt støtter vi lovforslag nr. L 76. Derimod er vi lidt mere forbeholdne over for L 77. Det lugter lidt af, at socialdemokratiet har registreret, at befolkningen ikke rigtig forstår konstruktionen i kulbrinteskatten, så man foreslår skatten fremrykket og samtidig sænket, og så er alle glade, befolkningen, fordi der kommer penge i kassen, og DUC, fordi den samlede skat bliver lavere.

Af de konkrete elementer kan vi støtte, at kulbrintefradraget nedsættes fra 25 pct. til 20 pct. Vi har heller ikke noget imod, at beskattningen fremrykkes, men jeg vil dog godt under udvalgsarbejdet undersøge, om det ikke kan gøres på en lidt enklere måde end ved at indføre et nyt begreb i en i forvejen kompliceret lov.

Til gengæld forstår vi ikke baggrunden for at nedsætte skatteprocenten fra 70 til 60. Baggrunden – selskabsskatteprocentens forhøjelse – forekommer søgt i betragtning af, at

selskabsskatteprocenten næppe har nogen betydning for de nuværende partnerses skattebetaling overhovedet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

De to lovforslag, som behandles her, har til formål at skaffe statskassen skat her og nu, og den hensigt er vi godt tilfredse med og ville gerne støtte.

Så er der de midler hertil, man har anvendt. Det er § 12 i selskabsskatteloven, der for fremtiden kommer til at omfatte samtlige selskaber, hvad enten det er datterselskaber, der sælger benzin eller olie her i landet, eller selskaber, der er datterselskaber af udenlandske selskaber, og som udvinder olien. Så kan man sige: ja men så fremmer den jo formålet. Men den rammer også alle mulige andre selskaber, og det princip, man har valgt, er det, der teknisk kaldes omvendt bevisbyrde, og det er vi ikke begejstrede for.

Jeg kan da sige her, at et hæderligt datterselskab, der prøver på at betale den Danmark tilkommende skat, men som man af en eller anden grund diskuterer – og bare i den tid, jeg har siddet i folketinget, har der været diskussion om adskillige datterselskabers skattebetaling – kan man udsætte for det overordentlig besværlige arbejde, det vil være at sandsynliggøre, at den indkomst, som man skal betale skat af, virkelig ikke er højere, end den er. Det er vi meget betænkelige ved og kan ikke umiddelbart støtte.

Kommer vi så over til selve det, der vedrører kulbrintebeskatningen, altså beskattningen af kulbrinteindvinding i Danmark, forekommer det mig, at bemærkningerne ikke er så forfærdelig heldige. Man fastslår først, at det for et oppositionsparti er forbundet med stor usikkerhed at beregne provenuet, og efter at have gennemlæst forslaget – jeg har set noget af det i hvert fald tidligere – vil jeg sige, at man uden at gå for vidt kunne have sagt, at for et oppositionsparti er det altid overordentlig vanskeligt at gribe ind i en kompliceret lovgivning med et lovforlag.

Og det må man sige også har vist sig her.

Visse af de begrundelser, der står i bemærkningerne til lovforslaget, er vi totalt uenige i. Når man således i bemærkningerne til lovforslag nr. L 77 siger, at »kulbrinteskatteloven har ... ikke indbragt et provenu svarende til det, der var forudsat ...« og